

Str. 7. a. Der Instrum. ist von सम् «mit» abhängig. — द्रक्षसे (hat den Ton wegen स्ति; vgl. zu II. 2. 1. c.) = द्रक्षसे, die 2te Person Fut. Pass. ohne य (vgl. zu I. 2. c.), in der Bedeutung eines Optativs (die Scholien: दृश्येथास्).

b. संतग्मान = संगच्छमान, die Scholien bei Stevenson.

c. मन्त्र = नित्यप्रमुदितो ।

Str. 8. a. Die Scholien: अभियुभिर्युलोकमभिगते: । अभिगता योर्वै: । ते ऽभियव: ।

b. Die Scholien: सत्स्वत् बलोपेतं यथा भवति । तथा । Rosen: «magnopere».

c. Rosen: इन्द्रस्य. Mirus est hic genitivi usus, ubi accusativum expectaveris. Scholiastes reddit इन्द्रम्, sed rem non ulterius explicat. Ich möchte इन्द्रस्य lieber mit गणैस् verbinden und इन्द्रम् zu अर्चति ergänzen.

Str. 9. a. Die Scholien bei Stev. अतो ऽस्माद्वरुणस्थानादत्तरि-
क्षात्. — Rosen: परिष्मन्, vocativ. (conf. nomin. परिष्मा, h. LXXIX. 3. CXII. 4. accus. परिष्मानम्, h. XX. 3.; genit. dual. परिष्मिनोस्, h. XLVI. 14.) «ambiens, undecunque pervadens» Derivant a r. अत्, suffixo मन्, ita ut परिष्मन् foret pro परिअस्मन्. Conf. अस्मन् «refugium, deversorium, domus» apud Jāskam, Nigh. III. 4. Dürfte man nicht vielleicht परिष्मन् für eine Zusammenziehung von परिग-
मन्, von गम्. ansehen?

b. Rosen übersetzt: «coelitusve, de nitido sole superne». Vgl. zur folgenden Strophe.

c. Die Scholien: ऋक्षते = प्रसाधयति (Stev. प्रसाधयति). Rosen: «sacerdos in hoc sacrificio enunciat hymnos», Stevenson: «for our praises delight you as often as you present yourselves in these solemnities». Ueber die Tonlosigkeit von अस्मिन् s. zu Nala III. 16. b. und vgl. अस्य VII. 7. VIII. 8, 10.